

Прунела Бат
Ќаџав Принц!

Превела с италијанског
Гордана Бреберина

— Laguna —

Наслов оригинала

Prunella Bat
CHE RAZZA DI PRINCIPE!

All names, characters and related indicia contained in this book, copyright of Edizioni Piemme S.p.A., are exclusively licensed to Atlantyca S.p.A. in their original version. Their translated and/or adapted versions are property of Atlantyca S.p.A.. All rights reserved.

Text by Prunella Bat
Original cover and Illustrations by D. Pizzato, B. Pisapia,
M. De Bellis

Copyright © 2009 Edizioni Piemme S.p.A., via Tiziano 32
20145 Milano- Italia

International Rights © Atlantyca S.p.A., via Leopardi 8,
20123 Milano, Italia
foreignrights@atlantyca.it
www.atlantyca.com

Translation copyright © 2012 za srpsko izdanje, Laguna

Садржај

1. Само Вики	11
2. Грррр!	19
3. Препелица по имену Аглаја	27
4. Језиво створење	35
5. Кућа сова	43
6. Какав Принц!	53
7. Рачићи и зелена салата	61
8. Снажан смрад парфема	69
9. Принцеза споља, принцеза изнутра	78
10. Ура, ура, ура!	87
11. Тријумф праве љубави	97
12. Највећи сноб на планети	106
13. Стигла је пошта за Вики	114
14. Изненађење!	121
Четири величанствене	133

Добро дошли
на Колеџ за Њринџезе

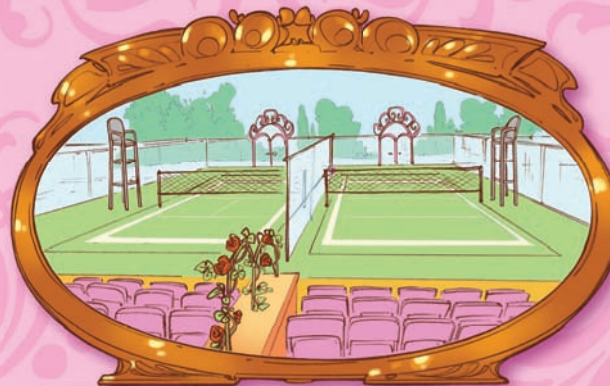

Колеџ

Кућа
сова

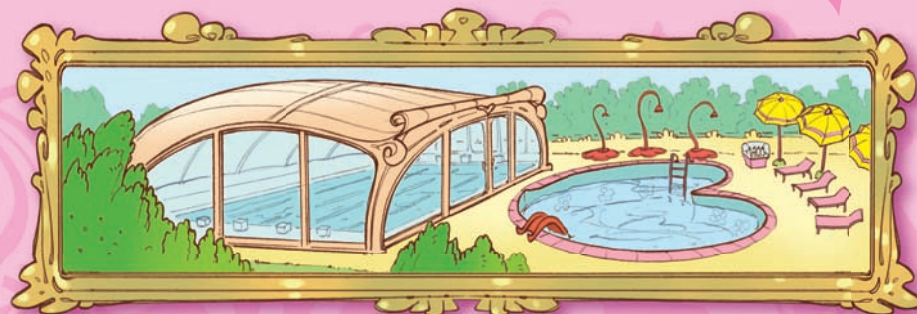
Тениски
терени

Базен

Врт

Ученице

Вики

Права мушкарача, сушта супротност једној принцези!

Нел

Слатка је кô шећер, али лудује за рагбијем.

Бриџита

Изузетно је отмена и велики је сноб, спремна је на све само да постане принцеза године.

Сани

Родитељи су јој чувене рок звезде, али она више воли хемију од рок музике.

Лин

Воли уметност и желела би да буде сликарка, породица јој живи у Хонгконгу.

Маргерит

Бескрајно се диви Бриџити, за њу би све учинила.

Скарлет

Баснословно богата (отац јој је „краљ пржене пилетине“), сања о принцу из бајке.

1. Само Вики

од: vikizauvek@koledzaprinceze.com
за: spasitezivotinje@vilaladolez.com;
organski paradajz@vilaladolez.com

Драги мама и тата,

Истина је да смо о томе често разговарали и да сте мени препустили последњу реч кад вам је тетка Хенријета предложила да ме пошаљете у Колеџ за принцезе. Још не знам да ли сам добро поступила кад сам пристала: има дана кад бих се заклела да јесам, али има и дана кад сам сасвим сигурна да нисам!

Видите, иако ми из породице Хернет-Холенија имамо гомилу предака, породични грб и силна имена од којих би нам и половина била довољна (Како вам је само пало на памет да ме назовете Викторија Антоанета Катерина Луџа? Ја сам Вики, само Вики!), ја НИКАДА нећу постати савршена принцеза.

То каже и госпођица Мидлпоинт, која ме је по подне толико грдила због крајње недоличног понашања за време посете Природњачком музеју. Онда ми је наредила да вечерам сама у својој соби и прочитам и препричам прва четири ГРОЗНА поглавља *Бонџона за девојчице* (издање из 1892).

Најгоре је ипак то што ме је натерала да се извиним оној лицемерној змији Бриђити, вођи Суперфантастичних, то јест групе суперантипатичних, суперснобовских и суперљигавих ученица Колеџа за принцезе, СМРТНИХ непријатељица нас Четири величанствене!

Али ОНА је била крива за све! Да моју пријатељицу Сани, која ће једнога дана добити Нобелову награду за хемију и која у орману, уместо одеће, држи мноштво епрувета које се пуше, није назвала „докторка Франкенштајн“,

ја је не бих саплела и она не би оборила костур велоцираптора (биле смо у огромној сали пуној давно изумрлих диносауруса) и он се не би расуо у парампарчад.

Силно се намучила док се није искобељала из те хрпе драгоцених праисторијских костију: за то време директорка музеја се ДВАПУТ оне-свестила.

Зато сам сада овде, сама-самцијата... у ствари, баш и нисам, пошто је Ајвор, који често долази код нас да нешто презалогаци, слетео на прозорску даску.

Госпођица Мидлпоинт каже да сам безнадежан случај, да брукам своје славне претке. Ја, међутим, мислим да је ОНА безнадежан

случај: још није открила да се живот не своди на књигу о бонтону!

Љуби вас ваша ћерка Вики (НЕ Викторија)

Девојчица у ружичастој пижами посла мејл, а онда узео са послужавника тањир на коме је подрхтавало нешто врло црвено и врло желатинасто и спусти га на прозорску даску рекавши: „Изволи десерт, Ајворе.

Овога пута нису уобичајене мрвице...“

Њен гост голуб, толико дебео да никоме није било јасно како уопште

лети, остави већ испражњени тањир и баца се одушевљено на пудинг.

Вики је дебељушкастом голубу дала своју вечеру, која јој је послужена у соби и коју је требало да поједе у потпуној самоћи: *choux-fleurs au gratin* и *flan aux cerises* (то јест запечени карфиол и пудинг од трешања). Вечеру је припремила Лусил, куварица у Колецу за принцезе, чије се умеће сводило на одмрзавање разних замрзнутих јела.

Девојчица је, међутим, радије посегнула за посланицама којима јој је Селест, дадиља и девојка за све у вили Ладолеж, напунила ранац кад је последњи пут провела викенд код куће, гунђајући притом: „Ако је то место толико луксузно, зашто вас не хране како доликује? Чак и кад користиш француску реч за сплачине, оне остају сплачине.“

„Ох, Селест!“, помисли чежњиво Вики, погледавши по стоти пут фотографије окачене на зиду, поред њеног кревета.

Ево њене дадиље, много крупније и страшније од било ког велоцираптора, у купаћем костиму и с огромним пехаром у рукама на дан кад је, под уметничким именом *Најбоља*, победила на светском првенству у рвању у блату.

А ево и њених ужасних сестара близнакиња Пау и Мау, снимљених у тренутку док под знатижељним погледом мачке Бетине и патке Мињон расклапају на делиће бицикл који је поштар неопрезно наслонио на гвоздену ограду.

Вики пређе прстом преко мајчине слике: Розалинд је поносно показивала највећи парадиз који је одгајила. Посвета је гласила: *Не заборави нас. Љубе ње мама и велики црвени*